

Η "ΤΡΟΥΘ, ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α ΕΤΟΣ Δ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 41

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1951

ΓΡΑΦΕΙΑ :
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ

Με ἀνακούφισιν ἐκ μέρους τοῦ Ἀγροτικοῦ κόσμου ἀκούωνται, ἔστω καὶ ἂν κατ' ἀρχὴν εἶναι μόνον Ἀκαδημαϊκὴ συζητήσις, κάποτε καὶ νὰ γίνεταί λόγος περὶ ἰδρύσεως Ἀγροτικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ζωτικὸν διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Εἶναι πολὺ σκληρὸν διὰ τὸν ἀγρότην, νὰ δαπνᾷ ὅλην τὴν ἐνεργητικότητά διὰ τὸ σύνολον τῆς Κρατικῆς Κυφελῆς, καὶ ὅταν γηράσκῃ, νὰ μένῃ ἀπροστάτευτος καὶ νὰ ὑποχρεῖται νὰ διαθέτῃ κακὴν κακῶς τὸν ἀγροτικὸν τὸν κλῆρον διὰ τὴν συντήρησίν του. Εἰς οὐδένᾳ μέρος τοῦ κόσμου γίνεται αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ὡς θεσπισθῶν σύντομα καὶ ὀριστικὰ αἱ ἀσφαλίσεις τῶν Ἀγροτῶν, ὡς θεσπισθῶν πόροι διάφοροι, ὥστε ὁ Γεωργὸς ἀπὸ τὰ 60 ἢ 65 χρόνια του, νὰ πέρῃ κατὰ χαρταίλινα νὰ μπορῇ νὰ καλύπτῃ τὰς ἀπαιτήσεις ἀνάγκης. Εἶναι κατὰ τὸν ἀγρότην, νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὸν Κράτους νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν Ἀγροτικὴν τῆς ἐργασίας τῆς Κρατικῆς Κυφελῆς. Ἡ Ἀγροτικὴ τάξις προσφέρει διὰ τὸ σύνολον τὸν ἰδρώτα της, μὴ ὑστεροῦσα τὴν προσφορὰν τῆς εἰς ἐμψυχὸν ὕλην, εἰς αἶμα.

Ἡ Ἀγροτικὴ τάξις διὰ τῆς ἐργασίας της γονιμοποιεῖ τοὺς θεσχυροὺς τοὺς κεκλεισμένους

νοὺς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γῆν καὶ τοὺς διοχετεύει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ἡ Ἀγροτικὴ τάξις πάντοτε καὶ κατὰ τὰς μακρὰς ἡμέρας τῆς Σκλαβιάς ἐξετέλεσε πλήρως τὸν προορισμὸν καὶ καθήκον της.

Ἡ Ἀγροτικὴ τάξις εἶναι πού περιφρουρεῖ τὴν ἀγρότητα, καὶ πού ἐκλείει καὶ κλείει συνεχῶς τὰς θύρας τῆς συνειδήσεώς της ἀπὸ τὰς ἀντεθνικὰς καὶ ἐγωιστικὰς δηλητηριώδεις διαβολὰς.

Ἡ Ἀγροτικὴ τάξις εἶναι ἐκείνη πού δίδει συνεχῶς τὴν μάχην τῆς Γῆς ἡ ὁποία εἶναι ἐφάμιλος πρὸς τὴν μάχην τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ. Ἡ Ἀγροτικὴ τάξις εἶναι οἱ ἀκούραστοι ἐργάται τῆς ἐνδόξου καὶ ἁγίας Ἑλληνικῆς Γῆς, ἡ ὁποία Γῆ πρέπει νὰ συντηρῇ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Γὰρ ὅλα αὐτὰ τὸ Κράτος ὡφείλῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, νὰ ἐκσφαλίῃ κάποιον βοήθημα, διὰ τοὺς ὡς ἄνω τιμῶν καὶ καλῶν ἐργάτας του, ὅταν γερνῶν. Διεδόθη ὅτι τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον καταρτίζεται. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ὡς ἐκπερατωθῇ νὰ τὸ ἐτοιμάσῃ, νὰ τὸ ὑποβάλῃ στὴν Ἑθνικὴ Ἀντιπροσωπεία καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἀντιπροσωπεία ὡς τὸ ψηφίσῃ. Ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ἐπειγόντως. Καὶ ὅτι τὸ καμῖν.

ΚΩΝ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τοῦ κ. Σενοφ. Ἰ. Χατζησαράντου, δικηγόρου

Θηριώδες τὸ ἀνθρώπινον μὲν ὅταν ἔκείνος ἔξῃ, μετεβλήθῃ τῶρα εἰς φόβον καὶ συγκρατεῖ εἰς ἐπιβανάτιον ἀγνῶν τὸς συλλαβόντας καὶ ἐκτελέσαντας τὸ μυστὸν ἐγκλήμα. Ἐκείνος ὁ Πλάτων προεῖπε τριήμερον τὴν ἐν τῷ τάφῳ παρκαμνήν Του. Ἐὰν ἐπληθύνουν ἡ πρόρρησις Του; Ἐὰν οἱ μαθηταὶ ἐδωροδόκουν τοὺς φύλακας καὶ ἐὰν ἄλλως πῶς ἐκλείπεται τὸ πῶμα τοῦ Ναζωραίου, ὁ μανικασμὸς ὁ χλοῦ ἐντρομὸς καὶ τύπτων ἐαυτὸν διὰ τὸ ἀνόμημα, ὅθι ἐστρέφετο κατὰ Κεντὰ καὶ Ἀννα καὶ τῆς λοιπῆς συμμορίας τῆς Ἑβραϊκῆς ἱεραρχίας, ὅθι ἐξεδικεῖτο καὶ ὅθι ἀνηγόρευε τὸν Χριστὸν ἀληθῆ «Υἱὸν Θεοῦ καὶ Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων».

Ἐφοβοῦντο καὶ ἔτρεμον μετὰ τὸν θάνατόν του ἐκεῖνοι πού τὸν ἐμίσησαν καὶ ἐπεζητήσαν καὶ ἐπέτυχον τὴν θανάτωσίν του. Γύρω ἀπὸ τὸν τάφον του ἀγρυπνοῦν ὁ ἐκκτόνταρχος καὶ ἡ κουστωδία. Ἐπὶ τοῦ τάφου ὀγκώδης ἡ πλάξ, ἡ καλύπτουσα τὸν ἐξκαφανισμὸν μὲς μαρτυρικῆς ζωῆς. Ὅλα ἐπρόδιδον ὅτι οἱ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν καθίστατο ἀνίσχυρος νὰ προσβάλλῃ τὰ ληφθέντα μέτρα. Καὶ ὁμῶς, Ὁ Χριστὸς Ἀνέστη!

Διὰ τὸ κοσμοϊστορικὸν τοῦτο γεγονός ἡ ἀνθρωπότης Σκέψις δὲν ἐστράφη πάντοτε ἀνεπιφυλάκτως ἐγγνωμονοῦσα τὸ θεῖον. Ὁ λυτρωμὸς τοῦ

κόσμου πού διεγράφη ἀπὸ τὴν Ἀναστάσιν Θεοτήτα, ἐκ τῆς Γῆς πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἡ πρᾶξις πού ἀπέδειξε τὴν Ἑθικήν Ἀθανασία, δὲν συνεκράτησε τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν Σωτήριον Πνεύμα της. Ἡ πρόδοος τῶν αἰώνων ἔφερε καλπάζουσαν τὴν Ἀνθρωπότητα διὰ μέσου τῶν ἐρευνῶν ἀπὸ νίκης εἰς νίκην, εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς Φύσεως. Τότε ὁ ἀνθρώπινος ἐγωισμὸς ἐξηγέρθη κατὰ πάσης ὑπερτέρας ἐννοίας καὶ κορυφαί ἐπιστήμονικα ἐδογματίσαν ὅτι πέραν τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ζῶμεν καὶ αἰσθανόμεθα, οὐδὲν ὑπάρχει. Ἀπὸ τῆς Θεότητος μέχρι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του, πεισμένως διημφισβητήθησαν τὰ πάντα καὶ ἡ ἡθὴ ὁ ἀνθρώπος ν' ἀναγνωρίσῃ διὰ τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν του συγγενῆ του τὸν πύθον. Καὶ ἡ μὲν λεγομένη θετικὴ ἐπιστήμη, συσκοτισθεῖσα καὶ μετανοήσασα τέλος, ἀνεζητήσεν τὴν θεῖαν ἀντίληψιν κατὰ τὰς τραγικὰς μετεχμίσεις στιγμῆς, τὰς μεταξὺ στιγμιαίας ζωῆς καὶ τοῦ ἀπεράντου θανάτου. Ἦλθεν ὁμῶς συναγωγὸς ταύτης εἰς τὴν ἐμπλοκὴν τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, ἡ δοξασιὰ περὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ ἀμβλῶντος διεκέρυψε τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὸν θεοκεντρικὸν μορφινισμόν καὶ πρὸς ὅσα ἐπαγγέλλεται ἡ θρησκεία διὰ τὴν μεταθανάτιον ζωὴν. Εἰς τὴν χώραν τῶν Σοβιετ,

Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ ΕΙΣ ΚΑΡΑΒΑΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Συνεχίζουσα ἡ Σεπτὴ εἰκὼν τῆς ἁγίας Ἑλένης τὴν περιόδειαν της ἐφθάσε εἰς Καραβά. Εἰς ὅλα τὰ χωρία παρετηρήθη καὶ εὐλάβεια καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Εἰς «Δέσποινα» Καραβά εὐρίσκει τὴν 28ην Φεβρουαρίου. Θὰ ἐκκινούσε μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν διὰ τὸν Ἅγιον Χαράλαμπον. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἰδρύματος παρακολουθοῦσα τὴν περιόδειαν πότε ὁλόκληρος, πότε δι' ἐνὸς μέλους της, εἰς Καραβὰν μετέβη ὁλόκληρος. Κατὰ τὰ χαράγματα τὸ αὐτοκίνητον Βουτσᾶ παρελάμβανε ἐκ Χώρας τὸν Ἀρχιερατικὸν μας Ἀντιπρόσωπον Σταῦρον Χάρον μετὰ τῆς Πρεσβυτέρας του τὸν ἐπίτροπον Κωνσταντῖνον Γ. Κομνηνὸν, τὴν κ. Ὀλυμπίαν Δ. Βενέρον καὶ τὸν ἐπίτροπον Δημ. Βενέρον, καὶ ἐκ Καραβουνάδων εἰσερχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ υἱοῦ μας, ὁ Ἐφημέριος τῆς ἁγίας Ἑλένης Ἱερομ. Εὐθύμ. Καλλιγέρος, ὁ ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ἁγίου Γεωργίου κ. Βασίλειος Ν. Μαρσέλος καὶ μερικοὶ φίλοι καὶ σὲ λίγην ὥρα εὐρισκόμεθα εἰς «Δέσποινα», ὅπου ἱεουργοῦσε ὁ Ἐφημέριος Αἰδὸς. Ἰωάννης Κρίθαρης. Ὁ ἐφημέριος τῆς ἁγίας Ἑλένης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐτελείωσε ἡ θεῖα λειτουργία καὶ μᾶς προσεφέρθη καφὸς εἰς τὰ ἡγουμενεῖα. Ἡ Δεσποινὴς Κανέλα Διακοπούλου καὶ ἡ Ἥγουμένη εὐγενέστατα μᾶς περιποιήθησαν πάντας. Μετ' ὅ ἐκίνησε ἡ λιτὴ πρὸς τὸν Ἅγιον Χαράλαμπον. Ὁ κόσμος μὲ εὐλάβειαν παρηκολούθησε. Εἰς

τὰ πρόθυρα τοῦ Καραβά καὶ τοῖχοι καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου προϋπάντησαν τὴν λιτὴν καὶ ἐκείθεν κατευθύνθημεν εἰς τὸν περικαλὴ Ναὸν Ἁγ. Χαράλαμπον. Ἀφοῦ ἐτελέσθη πρὸς τὸν ἀνάκτορον ὁ Ἀρχιερατικὸς ἀντιπρόσωπος ὡμίλησε πρὸς τὸν κόσμον ἐξηγήσας τὴν σημασίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ δρόμου. Ἐδευτερολογίσσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐκφράσαντες τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς ὅλον τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν πού μᾶς ἐνισχύει εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὸν Καραβὰν πού πάντα εἶναι πρωτοπόρος εἰς τὰς ἐνισχύσεις τῶν θρησκευτικῶν μας γενικῶς ἰδρυμάτων. Καὶ ἔτσι ἔληξε ἡ θρησκευτικὴ αὐτὴ τελετὴ. Ἐχόντες μᾶς τὸ πρῶγευμα μᾶς ἐκαθίσταμεν εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ συμπαθέστατου κ. Εὐαγγέλου Βενάρδου 15 ἄτομα ὅπου ἐτύχουμεν ἐξαιρετικῶν καὶ ἐντελῶς ὡρεῶν ἀν περιποιήσαν ἐκ μέρους ὁλῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Εὐαν. Βενάρδου καὶ τὸν ὅποιον καὶ ἐκ τῆς στήλης αὐτῆς θερμὰς εὐχαριστοῦμεν. Καὶ τὰς βραδυνὰς ὥρας ἀνεχωρήσαμεν κατευχαριστημένοι. Τὸ καθήκον μᾶς ἐπιβάλλῃ συνεπῶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Καραβά, καθὼς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου, διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἁγίας Ἑλένης, καὶ διὰ τὰς ἐνδύμους ἐκδηλώσεις καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἰδρύματος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Τρία ἄτομα ἐξετελέσθησαν εἰς Μεμβούρην Ἀυστρίας διὰ κρεμάλας μία γυναῖκα καὶ 2 ἄνδρες, διότι εἶχον φονεῦσιν ἕνα ἄνδρα 73 ἐτῶν. Ἡ γυναῖκα ἦτο ἡ πρώτη πού ἐκτελέσθη εἰς τὴν περιφέρειαν.

τὸ κεφάλαιον δὲν ἀποτελεῖ τὸν πραγματικὸν ἔχθρον τῆς καταστάσεως, ὅσον ὁ Χριστιανισμὸς.

Ὁ πολὺς Λουναρτσάσκου εἰς τὸ σύγγραμμά του «εἰσαγωγή εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν θρησκειῶν» ἐξαινεῖ τὰς πνευματικὰς του ἰκαμάδας, ὅτι ἐμελεῖ τῆς καὶ ὅτι, ἐφαντάσθη, διὰ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἀνθρωπινόν—Χριστὸν καὶ ἀπατηλὴν τὴν θρησκείαν του. Ὅταν ὁμῶς φθάσῃ εἰς τὴν Ἀνάστασιν... Ἐκεῖ μὴτ' οἱ λόγοι, μὴτ' ἐὰν περάματα κατίσχυναν. Διότι οἱ διαρρεῦσαντες αἰῶνες καὶ ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους χωρεῖ ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ πρὸς τὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐκείθεν πρὸς τὸν τοῦ Κρανίου τόπον, ἀνευρίσκουν τὴν ὑπερέραν δύναμιν διὰ μίαν ἀνυπεράβωτον ζωὴν, τὸ ἀβύσιμον τοῦ μίσους, τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀγάπης πέραν κάθε νοητοῦ ὁρίου, τῆς ἀγάπης ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ὡς ἀρρογναικὸν λίδον θέτουν οἱ οἰκοδομοῦντες τὰς νέας κοινωνικοπολιτικὰς θρησκείας, δοξάζοντες ἀσυνείδητως ἀκόμη ἐν τῇ δυνάμει τῆς τὸν διὰ τοῦ μαρτυρίου Του ἐνθρονίσαντα ταύτην εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

αν ἐκείνην γιὰ 50 χρόνια. Τὰς τελευταίας ὥρας ἡ μελλοθάνατος ἦτο εἰς ὀξείαν νευρικὴν κατάσταση. Ἐπτε τις τὰς φυλακὰς της, ἐβλάσφημε. Πρὸς καθυσχασίν τῆς ἐδόθη φάρμακον. Τὸ τελευταῖον φαγητὸν πού τῆς ἐδόθη τὸ ἐπέταξε εἰς τὸ πρῶσωπον τοῦ φυλακῶς της.

— Κατὰ 50 τοὺς ἑκατὸ θὰ εἶναι ἀκριβώτερος εἰς Ἀυστρίαν αἱ μάλλινες κουβέρτες ἐντὸς 3 μηνῶν λόγῳ ὑπερτιμῆσεως τοῦ μαλλιῶ. Ἡ ἀξία τοῦ μαλλιῶν αὐξήθη ἀπὸ τὸν παρελθόντα Αὐγούστον εἰς 250 ο). —

Εἰς τὸ Λονδίνον αἱ γυναῖκες ὑπέγραψαν καὶ ὑπέβαλον διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἔλλειψιν κρέατος. Εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τῶν σημειοῦνται ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν ὁ λαὸς μπορεῖ νὰ ἔχη κρέας 3 φορές τὴν ἐβδομάδα καὶ ἐκεῖνες μετὰ κόπου μόνον τὴν Κυριακὴν μποροῦν νὰ ἔχουν καὶ πολὺ ἀκριβὸν.

— Ἀπαντῶν εἰς δηλώσεις τοῦ Ἐρ. Δικτάτορος Στάλιν ἐκφωνηθείσας διὰ τοῦ Ραδιοφώνου τοῦ Σταθμοῦ Μόσχας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων Ἀμερικῆς κύριος Βίνσον εἶπε. «Αἱ δηλώσεις τοῦ Στάλιν ἐνοῦν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ πρέπει νὰ ἐτοιμασθῇ ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορότερον διὰ νὰ προστατεύσῃ τὸν ἑαυτὸν της».

— Ἡ κ. Ἑτα Χόφμαν μετὰ νάστις ἐκ Βελγίου ἐτῶν 26 συνελήφθη εἰς Βρούκλιν Ἀμερ. Συνέχεια Β' σελίδα

ΟΙ ΚΕΡΑΥΝΟΙ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ. ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Κατὰ τὰς ἀπόψεις ἐκείνων πού δὲν παραδέχονται καμίας θεῖαν δύναμιν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἀποδίδουν εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν φύσιν, οἱ κεραυνοὶ τοὺς ὁποίους θεωροῦν στοιχεῖον καὶ αὐτοὺς τῆς φύσεως, ἐκείνοιτε προξενῶν ζημίαν. Κατὰ τὰς ἀπόψεις ὁμῶς πολλῶν χριστιανῶν οἱ κεραυνοὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ σημεῖον πού μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι πρέπει νὰ ἔχομε καὶ κάποιον φόβον Θεοῦ. Ἐχομε ἄλλως τε καὶ τὴν κοινὴν παντὸς γυναικίαν τὸ πλεῖστον ἄρδν «Ἀστροπελεῖν νὰ τὸν κῆρυ (κεραυνός)». Ἐσχάτως λοιπὸν οἱ κεραυνοὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Ποταμοῦ ἐπροξένουν μικροζήμιαν εἰς τὰ σώματα, τηλεφῶνα τηλεγραφῶν. Ὁ κόσμος φυσικὰ λέγει ὅτι ἦτο κακοκαιρία. Ἡμεῖς ὁμῶς δὲν τὸ ἀποδίδομεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν σύμπτωσιν. Ἡμεῖς πάντες, σὺν τοῖς ἄλλοις, βεβυλῶνομεν τὴν ἁγίαν Κυριακὴν διὰ τοῦ τελομένου ἐκεῖ παζαριοῦ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐγράψαμεν, γράφομεν καὶ θὰ ξαναγράψωμεν, ἐν πλήρει γνώσει μας ὅτι δημιουργοῦμεθα ἀνεπιθύμητοι καὶ πολλοὶ μιστοὶ εἰς πολλοὺς, πλὴν εἰς τὰ κεφάλαια Πατριῶς καὶ Ἐκκλησίας, ὅπως ἡμεῖς τὰ αἰσθανόμεθα, ὑποχωρήσας δι' ἡμᾶς, δὲν ὑπάρχει, ὅς ὅπου μποροῦμε νὰ γράφομε. Ἡμεῖς χωρικοὶ, διακρινόμεν τὴν πραγματικότητα, τὸ μεγάλο κακὸ πού πράττομεν ὅλοι μας, καὶ δὲν δίδομεν καμίας σημασίαν εἰς τὰς ἐκτοξευόμενας ἐκείνοιτε διαβολικὰς σκευωρίας, διὰ νὰ θολώσωμεν τὰ νεφρὰ, τῶν ἐπιτηδίων πολλοὶ τῶν ὁποίων δὲν πιστεύουν οὐτὲν παραδέχονται τίποτα ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ, ἀρκεῖ νὰ ἐξυπηρετοῦνται οἱ ἀπάτεροι σκοποὶ των. Ὅπως λοιπὸν ἄρχισε τότε ἡ τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκινδύνετο τὸ πλοῖον πού ἐκροῖτο ὁ Ἰωάννης, καὶ πού ὡς ἀπεδείχθη ἦτο ἡ παρακοὴ τοῦ Ἰωάννου πού ἐτάραττε τὸ πλοῖον, εἶται καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν οἱ κεραυνοὶ διὰ τοὺς ὁποίους σείρην προτεραιότητος τῶρα ἔχουν 1) ἡ Ἑθνικὴ καὶ 2) ἡ Ἀθηνῶν Τροικαία πού γιὰ πενταποδὲκαρες καφεῖνον εἰς τὰ αἰσθηματα τοῦ φιλοθρήσκου Λαοῦ, φωνάζουν. «Ἀνανήψατε. Ἀνανήψατε. Σταματήσατε τὸν κατήφορον». Θὰ ἀκούσωμεν;

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΜΑΡΤΙΡΙΤΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΡΗΝΑΙΟΥ

Ὁ ἀείμνηστος Νομάρχης Κισόπουλος περιοδεύων τὰ Κύθηρα εἰς λόγον του εἶχε ὀνομάσῃ τὸ Νησί μας ὡς Μαργαρίτης τῆς Ἀττικῆς. Νομίζομεν ὅτι ἦτο δίκαιος ὁ ἔπαινος, διότι τὸ Νησί μας ἐν συγκρίσει μὲ τὸ πλεθυσμὸν τοῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀξίολογα ἔργα. Ἰδιαίτερος ἔχομεν καὶ δύο λαμπροὺς θρησκευτικοὺς μαργαρίτας, τὴν Μυρτιδιώτισσαν καὶ τὴν ἁγία Μῶνη, δημιουργοῦμεν δὲ μὲ μεγάλο θρησκευτικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τρίτον τοιοῦτον τὴν Ὁσποπαρθενομάστιν ἁγίαν Ἑλέσαν. Εἶναι τὰ στολιδία τοῦ νησιοῦ μας, εἶναι οἱ θεμέλιοι ἀκρογωνῖαι λίθοι τοῦ Κυθηραϊκοῦ οἰκοδομήματος. Ἐκεῖ δοξολογεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ. Ἐκεῖ εἰς τὸν ἐπίνεμον λιμένα ὁ προσερχόμενος, λησμονεῖ πρὸς στιγμήν τὰ τοῦ σαρκίου, καὶ, ἀπ' τὴν ἐπιβλητικότητα νοερῶς ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ Θεῖον. Ὅσον καὶ ἂν κατέστησαν πονηραὶ αἱ ἡμέραι, ὅσον καὶ ἂν διώκεται ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἡ Ἐκκλησία, οἱ Κυθηριοὶ ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς τὰ ἐνθυμοῦνται τὰ ἱδρύματα, τὰ νοσταλγῶν καὶ τὰ μάγουλά των βρέχονται ἀπὸ δάκρυα, ἰδίως τὸ ἐξωτερικὸν δὲ τὰ ἀναλογίζονται πόσον μακριὰ των εἶναι, καὶ ἐνδείξει φανερῇ εἶναι αἱ παντοειδῆς ἀπὸ παντοῦ καταφάνουσιν συνεχῶς ἐνισχύσεις. Ἡ ἁγία Ἑλέα ἐλλείψει δρόμου ἦτο καθυστερημένη, τῶρα ὅσον οὐκ ὁ δρόμος τελείων καὶ ἀπὸ παντοῦ ἀρχίζουν οἱ φιλόθρησκοι Κυθηριοὶ νὰ ἐξετάζουν τὰς ἐλλείψεις, εἰς τὸ ἱδρυμα πρὸς συμπλήρωσιν. Ὅπως γράφομεν εἰς τὰς ἐιδήσεις μας ἡ εἰς Ἀθήνας διαμένουσα κ. Οὐρανία Μηνᾶ Κορωναίου ἀπέρριψε μὴ ὥρατα Στόβα ἡ ὁποία θὰ ἐγκατασταθῇ καὶ θὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς προσκυνητάς. Αἱ θεμαὶ εὐχαρισταὶ ἐκφράζονται πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην κυρίαν διὰ τὴν ὡραίαν ἀφιέρωσιν της, καὶ πού ἀσφαλῶς θὰ εὐρίη μνηστὴς εἰς τὰς διαφύρας ἐλλείψεις οὕτως ὥστε, συμπληρουμένη σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἐλλείψεων, νὰ δυνάμεθα ἀκατακρίτως νὰ ἀποκαλοῦμεν τὴν ἁγίαν Ἑλέσαν, ὡς ἱδρυμα, «ὁ

